

IN ANII TRECUTI ESLĂ SUB TITLULU „UMORISTULU.”

FĂI'a acestă ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu în tôte dîlele.

Pretinlu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe 1/2 de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte țeri: pe anu
7 fl 20 cr. pe 1/2 de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tôtesiodienille sibaniile de prenume-
ratiune sunt de a se tramitela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

FARA DE PINTENI NU POTI NIMICU!

Êta că 'n fine lumea ferice
Se 'ncoronéza si pe la noi,
Lumea în care poti si tu dice,
Frate romane, că esti vioiu!
Cum sê nu fîa lumea ferice,
Cum sê nu fii tu cu voia dar, —
Candă, fratiôre, poti si tu dice,
Cumca de-acuma poti fi — magiaru?
Dar ie-te sêma, fii politicu,
Fara de pinteni nu poti nimicu.

Mers'am a casa 'n congregatiune,
Ca sê m'alêga în ceva postu;
Dara uitasem cumva a pune
Pinteni pe cisme, — unde n'a fostu.
Si ce patisemu, sê v'o spunu ôre,
Este de lipsa a spune totu?
La votisare din sutisiôre
Nu capetasem macaru unu votu.
Si remasesem far' unu finicu, —
Fara de pinteni nu poti nimicu.

Am si procese la tribunale,
Treburî curate, de castigatu, —
Inse decurse multi ani la vale,
Nimene 'n ele n'a judecatu.
Dusu-m'am dara la referinte,
Si lu-rogasem, multe i-am disu;
Dinsulu vediusce ce 'mbracaminte
Portu eu pe mine, si mi-a promis, —
Dar nu lucrase diu nici unu picu...
Fara de pinteni nu poti nimicu.

Am o amanta, dulce virgina,
Scumpa romanca, fragedu odoru;
Candă o vedu fruntea-mi se insenina,
Ea me iubescce, eu o adoru.
Dar candă me vede 'n haine germane,
Ea nu graiesce, par că nu-i placu, —
Si sarutarea dulce remane,
Canta ridienda la alu meu fracu.
Dieu copilitie multe mi-dicu:
Fara de pinteni nu poti nimicu.

Este 'n vacantia colo la tiêra
Cercu ce alege unu deputau;
Ducu-me si eu acolo dara,
Si-apoi indata sum candidatn.
Inse mai-marii cei de la mēsa
Nici sê auda nu mai voiescu,
Cumca acolo dôr' sê reēsa
Unulu ca mine, pui romanescu.
De buna sêma canta sê picu...
Fara de pinteni nu poti nimicu.

Ie-te dar sêma, frate romane,
Si te-acomôda celoru ce-am disu, —
Si te 'ngrigesce, cumca si mane
Sê traiesci bine, ca si în visu.
Pôrta-te dara, cum se cuvine,
Totu magiariesce, totu cu sînôru, —
Pôrta atila, si-i trai bine,
Pinteni inse pôrta-i cu doru!
Dieu fratiôre, fii politicu...
Fara de pinteni nu poti nimicu!

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala

Prate de cruce!

De asta-data eram sê nu-ti scriu. De câtu-va tempu s'a ivitu in giurulu meu o multîme de Pacale multu mai isteti in mestesiugulu meu decâtu mine, încâtu io stau inmarmuritu si uimitu de *politic'a innalta* a loru. Vendiendu dara, câ acesti ômeni cu pacaliturele si tandaliturele loru m'au si intreputu, voiam a me retrage pe câtu-va tempu la sate, ca sê me hodinescu. N'aveam nici o grige si temere pentru venitoriu, eram liniseitu si multiamitu, întocmai ca dlu Babesiu cu respunsulu ministrului de interne datu la faimós'a lui interpelatiune in caus'a opririi adunării natiunale de la Lugosiu.

Dar anim'a mea de crestinu nici asta-data nu me lasa ca sê tacu. Me cuprinse o compatimire intima. Mi-e mila de dlu Babesiu. Trebuie sê-i vinu intru ajutoriu.

S'a intemplat unu scandalu. De câte-va septemane diuariulu „Albina“ satiriséza necontenitu pe Babesiu — si se facu de rusine. Asié patiescu toti aceia, carii cutéza a comite acestu sacrilegiu. E permis ori si cui a satirisá între marginele legii pre ori care omu publicu, foile umoristice din Anglia nu arare ori publica caricature si despre regin'a Victori'a : numai unu omu este pe fati'a pamentului, despre care nu-ti este iertatu sê faci nici câtu de mica critica, câ-ci dinsulu este infalibilu, — numai unu omu este despre care déca cutedi a scrie — te faci de rusine. Omulu acest'a e dlu Babesiu.

Corespondintii Albinei au patit'o acést'a. In mai multe renduri, odata (i), alta data (a) se incercara a compromite pe stimatulu nostu barbatu in fati'a natiunii, venindu a-lu aperiá din batjucora pentru *multiamit'a* rostita mai de una-di in cas'a reprezentantiloru.

Cetindu dara io aceste intr' unu diariu cum e Albin'a, care are multi prenumeranti, câ-ci se im-

parte gratis, m'am necasitu fôrte si m'am miratu, cum pôte sê publice unu diariu seriosu atâte flécuri *babesci*, necalite si ridiculose. Si eschiamandu ast-felu m'a cuprinsu o mila si otarîi ca sê aperu io pe Babesiu, câ-ci dinsulu din caus'a *modestiei sale cunoscuté* nu se pôte aperiá pe sine însu-si.

Ascultati!

Babesiu, dupa finirea epocalei sale cuventâri fiindu interelatu numai decâtu de catra unu deputatu pentru cuventulu „multiamescu“ — i-a respunsu, câ a *gresitu*.

Audît'ati? Babesiu in dieta inaintea unui deputatu a recunoscutu, câ a *gresitu*.

Déca si elu a recunoscutu, câ a *gresitu*, apoi io unu simplu omu ce sum, cu mintea mea putina nu potu pricepe, cum potu sê-i apere altii seriosu fapt'a, despre care si dinsulu recuoscutu, ca fu — *gresita* ?!

Corespondintii Albinei dara la tóta intemplanrea au voitu sê-si bata numai jocu de Babesiu, (Ba, ei facura numai politica innalta. Gur'a Satului) ceea ce io nu potu suferi odata cu capulu.

Deci incheiu : O ! nimernicu copilu ce esti, satirisatoriu ce nu pricepi politic'a innalta, déca ti-ai pricepe neghiobi'a, ar trebui sê-ti bagi capulu in cenusieru si facundu metanii, sê te rogi lui Dumnezeu cu evlavie, ca sê-ti ierte pecatulu teu celu mare.

Intru adeveru, frate de cruce, peste totu se obsérva, câ de candu si la noi, o sêma de teneri mai multu scriu decâtu invétia, râtecirea si confusiunea devine totu mai generala, — intr' atât'a, câtu chiaru si ômenii *providentiali* par câ-si pierdu mintile si facu absurditâti de acele, de cari ridu toti ômenii cu mintea sanetosa.

Remanu alu teu

frate de cruce.
Pacala.

Cum a ajunsu tiganulu vitiela?

Unu tiganu mersese intr'o sêra la nanasiulu seu care erá romanu, sê mai siéda de vorbe, aflandu inse a casa numai pe nanasi'a, tiganulu dracului a inceputu a vorbi despre dragoste cu nanasi'a si a o si dragali, — intr'unu tardiu sosese acasa si nanasiulu, éra nanasi'a ca sê nu afe pe finulu asié tardiu numai singuru cu ea in casa, i-a dîsu acestuia sê se ascunda dupa usia si sê se puie pupu.

Intrandu barbatulu in casa, a cerutu de la muere sê-i deie ceva de mancare, acést'a i-a dîsu sê caute pe podisioru dóra va aflá acolo ceva, — mergandu nanasiulu la podosioru care erá de a supra usiei, s'a inpedecatu in tiganu, si intrebandu pe muere, ce draci e dupa usia? acést'a i-a respunsu, câ a bagatu vitielulu in casa, câ-ci totu a suptu laptele de la vaca. — Ai draculu lu-duca vitielu, câ tocmai vream sê mancu nisce lapte! si cu ast'a a luat sbiciulu de curea de pe cui si a inceputu a croi cu elu pe spatele golu si negru a tiganului.

Bietulu tiganu ca sê nu-lu conósca nanasiulu seu, — ce sê se faca? cum sê póta scapá? de vai-tatu nu se potea, deci a inceputu a sbierá ca vitie-

lulu : mu, mu ; — nanasiulu inse nu incetá a-lu infundá cu sbiciulu, pana ce de la o vreme bietului tiganu trecandu-i de tôte glumele a luat'o la sanetós'a pe usia, strigandu totu mu, mu, mu, mu, éra nanasiulu flioascu, flioascu cu sbiciulu la elu peste spate, pana l'a petrecutu afara din culira.

In diu'a urmatóre merse nanasiulu cu securea la finulu seu sê i-o ascuta, si dupa ce i-a gatat'o i-a dîsu : acum ti-asiu dá nisce lapte, pentru câ mi-o ascutísu, inse totu a suptu vitielulu, — ér tiganulu : Lasa-te acusi ti-oi spune cui nanasiule, c'a-i fostu se omori vitielulu pentru unu picu de lapte.

Unu corbu albu.

In fine dupa atât'a asceptare s'a ivitu ca unu corbu albu si unu faptu raru de solidaritate in sinulu caputatoru romani din Ardealu.

Ascultati numai faptulu grandiosu si ve mirati toti!

In diu'a de St. Georgiu au mersu toti cu toti de au gratulatu la diu'a onomastica a unui — domnu mare.

O întrebare modestă.

Pré stimatulu nostru deputatu din Radn'a, comitatulu Aradului, dl. Ioanu Popoviciu Deseanu, de cându s'a redeschis diet'a, adeca din finea lui fauru nu s'a prezentatu inca neci la o siedintia dietala.

Aceea o trecu cu vedere, câ si in anii trecuti numai cându si cându lu-poturamu vedé pe bancele dietale, ci numai mi-ieu indresnéla a-lu întreba cu tota modesti'a sê-mi spuna :

Déca e dni'a lui si acuma deputatu séu ba? Si déca e si acuma deputatu, apoi ôre asié cugeta a corespunde mai bine chiamării sale, déca nu se infătiseza neoi cându séu numai a rare ori in dieta? Si in fine, déca nu are tempu a veni la dieta neci atunci, cându se pertractéza unu asié ponderosu proieptu de lege ca si celu referitoriu la beseric'a gr. orientala, de ce nu-si depune mandatulu? De ce nu dă locu altuia?

De ale Gurei Satului.

Unu deputatu Ardeleanu a interpelatu pe ministeriu, pentru legea de presa din Transilvania, si câ ce-e aceea, de foile transilvanene pentru ori ce bagatele sunt admoniate? (Ca onor. publicu sê nu se sparie, câ crim'a acést'a a facut'o ceva deputatu romanu, lu-mangaiâmu, câ respectivulu interpelatore a fostu sasu.)

Adi, mane, atâta o sê se inaltie mintea la unii matadori de ai nostri, de va ajunge in regiunile cele friguróse, unde totulu inghiatia.

Nu de multu într'unu comitatu romanescu deveni vacantu unu postu de vice-fiscalu si se publică concursu pentu ocuparea acestuia.

Intre necurinti fu si unu romanu, carele scrisese recursulu in limb'a — ungurésca, de si recurintele scie bine romanesce.

Notariulu comitatului se puse si facu urmatórea indorsata :

„In comitatulu nostru se recere, ca diregatorii sê scia limb'a romana. De óra ce recurintele n'a doveditu de felu, câ scie si romanesce, — recursulu dinsului nu se póte luá in consideratiune.“

„Concordia“ scrie, câ tota intempleria de la Ispanlac'a se reduce numai la „o simpla aberare a judelui comitatensu.“

Totu satulu fuge de fric'a ostasiloru la paduri si traesce acolo cu cósia de arbori, éra pan' atunci ostasii manca tóte vitele din satu, — tóte aceste dara nu-su altu ceva, decâtu „o simpla aberare.“

Déca si cea „simpla“ e asié, apoi cum póte sê fia cea — dupla?!

Domnulu Const. P. scrie in diuariulu Federatiune, câ lui nu-i pasa multu ori cine se va alege mitropolitu la Blasiu, dar atât'a ar dori din tota anim'a, ca celu alesu sê fia betranu pentru câ pentru câ pentru câ si Const. P. e betranu.

Apoi mai diceti, câ nu esiste modestia pe sub sóre!

TANDA si MANDA.

T. Ce deosebire este între Americ'a si între comitatulu Carasiului séu mai bine între orasiulu Lugosiu?

M. Aceea, câ in Americ'a se intempla lucruri de acele, cari numai cugetá le poti, — in Lugosiu inse unii romani facu de acele, ce nici cugetá nu le poti.

Întrebare umilita catra „Gur'a Satului.“

Mei frate!

De cându te-au pusu pecatele sê te areti si tu odata impintenatu si impenatu, noi cei din tiér'a lui Radu Negru Voda audimu, câ marii aperiatori de *umbr'a autonomiei Ardealului* te omóra cu omen'i'a, si te conducu bratiu la bratiu in diet'a din Pesce, si de acolo in cluburile lor.

Negresitu te vei fi procopsitu multu, ca toti cei cei ambla cu domnii, — deci spune-mi macaru la urechia, cându s'a adusu in Pesce acea lege, dupa care numai Fagarasienii aru fi privilegiati a nu renúncia de deputatia, nici in casulu cându regimulu i-a denumitu in oficiu nou?*) Unu romanu.

Dorinti'a barbatului.

O muiere fiindu bolnava de mórte, se rugá dican-du : „oh mórte vina si me ia!“ — Éra barbatulu standu langa dinsa adause : „asculta-i, Dómne, rogatiunea!“

Pentru câ te cunosc.

— Domnule, de ce nu-mi impruti 5 fl, dóra pentru câ nu me cunosci?

— Ba, din contra pentru câ te cunoscú pré bine.

Post'a Gurei Satului.

Cu esemplare complete mai póte inca sierbi editur'a acestei foi. Pretinlu pe trei luni 1 fl 50 cr, pe diumatate de anu 3 fl.

Kézdí Vásárhely. Calindariulu Gurei Satului pentru an. 1868 — precum anuntiasem — n'a aparutu. Bani ti-se voru remite numai decâtu.

Am o lele balaióra. Apoi, draga, te însóra, cu lelit'i-a ti balaióra. Dar apoi te rogu sê taci, poesii sê nu mai faci!

Guszti Károly. Mai adú-ti a minte si de mine! Capeti fól'a regulatu?

Ascultati! Ba, rogu-te asculta dta, si-apoi sê vorbésca altii, caril sciu sê ne spuna ceva nou.

Lucru firescu, câ parabol'a dtale nu se póte publicá. Io nu publicu nlei cându — gáciture.

Sanetate buna! Me recomendu. Numai de mi-ai fi dia'e mai pe urma.

*) Întrebatu de Pusca-stele.

Gur'a Satului.

Sisifi moderni.

Gur'a Satului : Haidati sê ne carâmu de aice, — câ de va alunecă piêtr'a aceea, vomu patî o nepatîta !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** in tipografi'a lui (Erkövy Galgóczy si Kocsi.) 2 iati'a de pesci Nr. 9.